

(S. Pederfen) ved det igaar behandlede Lovforslag. Jeg skal derfor ogsaa strax gaa over til at omtale det Særlige ved det foreliggende Forslag. For det Første vil jeg sige, hvorfors jeg er fremkommen med dette Forslag. Det er da, fordi Vedtagelsen er en næsten Nødvendighed for den Kreds, jeg repræsenterer, og særlig for Nykjøbing paa Mors, og at en Udfættelse deraf vilde være til stor Gavn især for Nykjøbing. Det Andet er, at jeg tror, der er nogen Sandhed i, at Programmet nu er saglig til Forhandling, og derfor tror jeg, at naar man rigtig kommer til at se paa Forholdene, som de nu ere, vil man erkjende Rigtigheden af dette Baneanlæg. For det Tredie har den høitærede Indenrigsminister isjor i Lands-thinget ladet et Ord falde om, at han ikke selv iaar vilde fremkomme med Forslag derom. Da et Par-Maaneeder af denne Samling vare gaaede, og der ikke i Genhold til dette hans Ord var fremkommet Forslag fra den ærede Minister, ansaa jeg som Repræsentant for den Kreds, der særlig vil have Gavn af denne Bane, det for rigtigt at fremkomme med Forslag. Man mener jo rigtig nok, at det ikke er rigtigt at fremkomme med saadanne Forslag ad privat Vej; det kan jeg slet ikke forstaa, da man maa vide, at dette ikke er noget nyt Forslag, men en gammel Bekjendt fra den høitærede Minister isjor. Smidlerid vilde jeg af Udtalelser af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) drage den Slutning, at hvis man havde henvendt sig til ham om at være Forslagsstiller, vilde han ikke have indladt sig derpaa, da det strider mod hans Principer i saa Henseende. Naar man gaar til et større Foretagende, er det første Spørgsmaal altid det, om man kan evne at udføre det, og her altsaa Spørgsmaalet, om Statskassen kan bære en saadan Byrde. De store Summer, vi have saavel i Reservefonden som i Kassebeholdningen, tale for, at det er Pengé nok, saameget mere som den høitærede Finantsminister ikke har ubtalt sig om nogen Banfælighed i saa Henseende, og endvidere vidne alle de mange Forslag, der ere fremkomne saavel fra den høitærede Regjering som fra ærede Medlemmer, om, at man har god Tro til Statskassens Bæreevne. Naar nu dertil kommer, at dette Forslag slet ikke er noget nyt, men noget gammelt indkommet her i Thinget for to Maaneeder siden, længe før de store Forslag, der tidligere have været behandlede her, og desuden slet ikke gjør Krav paa saa store Offre, mener jeg, at der ikke kan være nogen Banfælighed i den Henseende. Jeg skal kun oplyse, at i Genhold til selve Forslaget vil Anlægget komme til at bestå sig til 1,030,000 Kr., Materiellet til 138,000 Kr. og det Salve af Expropriationsudgifterne til omtrent 100,000, ialt 1,288,000 Kr. Tilskudet, som Kommunerne skulle udrede, løber op til 360,000 Kr., altsaa bliver Udgiften for Staten kun 928,000 Kr., og jeg synes, at det er en betydelig lille

Udgift for Statskassen i Sammenligning med de andre større Udgifter, der bevilges. Altsaa med Hensyn til Bæreevnen mener jeg ikke, at der kan indvendes Noget. Nu kunde man spørge, om det er nødvendigt og billigt, at Anlægget bliver gjort. Der skal jeg for det Første minde om de mange anerkjendende Ord, der især fra venstre Side ere yttrede om dette Baneanlæg. Endvidere skal jeg minde Thinget om en Handling, som peger i samme Retning, nemlig at der ved Lov 4de Mai 1875 er vedtaget et Baneanlæg gennem Salling til Slingør, som altsaa viser, at man dengang har været inde paa, at Anlægget var rigtigt. Ved Lov 21de Januar 1871 paatog Slingør Kommune sig Risikoen ved at drive Færgesænet over Sallingfund, og dette Færgesænet kan nu meget godt betale sig under almindelige Forhold. Men da den gif ind derpaa, var det sikkert under den Forudsætning, at man skulde faae en Bane gennem Salling, hvorved altsaa Udgiften til Fortjeneste vilde blive forbedret, idet man var vis paa, at den meget dårlige Vandvei gennem Salling, der under uheldige Forhold endog altsaa er ufremkommelig, skulde have været suppleret med en Jernbane gennem Salling. Men medens de ikke blot ingen Jernbane fik, stete der tværtimod Noget, som forværrede deres Sag betydeligt, nemlig Thybanens Anlæg. Der skal jeg kun sige, at denne skal være Thyboerne vel undt, men paa den anden Side maa man vide, at den store Trafik, især Persontrafik, som gif fra Thy over Mors, jo vil falde bort, naar Thybanen aabnes, og dermed tillige den temmelig betydelige Indtægt, Færgesænet over Sallingfund har givet, saa det er paa Lide at faae denne Bane, for at man dog kan faae Udbytte af nogen Erstatning. Dertil kommer, at Mors nu, foruden at det i lang Tid, som naturligt er, har været med til at udrede Expropriationsudgifterne til de jydsk-synske Statsbaner, nu ogsaa har maattet bære sin Andel af den Sum, som Thisted Amtsråd skal udrede til Thybanen, saa det har faaet nye Byrder og lider dog et stort Tab derved. Siger man nu: Men Thybanen er ogsaa til Gavn for Mors, maa jeg protestere derimod, og jeg er overbevist om, at Alle, der ere kjendte med Forholdene deroppe, ville give mig Ret. Færgesænet ved Bisfunds og Næsund ere saa dårlige, at man undertiden kan ligge flere Dage for at komme over, og selv om man, hvad den høitærede Indenrigsminister for Resten har bebudet i Landsthinget, gjorde Noget for disse Færgesænet, er dog ikke derved givet, at Beboerne af Mors ville benytte Thybanen, idet man først skal over et farligt Sundsted, derefter reise eller lade sit Gods befordre en halv eller en hel Mil til den nærmeste Station paa Thybanen for saa atter at maatte over Båndet ved Oddesund. Jeg tror derfor, man vil indrømme mig, at Thybanen ikke vil blive til nogen Nytte for Mors. Et tydeligt Bevis